

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 233/2013

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.A. din .X., înregistrată la Direcția generală de soluționare a
contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr..X./09.07.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X. prin adresa nr. .X./08.X.2013, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. .X./09.X.2013 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** cu sediul în .X., str. .X., nr. .X., județul .X., Cod unic de înregistrare .X..

S.C. .X. S.A. contestă Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 și nr. .X./14.X.2013 emise de Direcția Generală .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei dobânzi aferente accizelor pentru alcool etilic;
- .X. lei penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic.

În raport de data comunicării Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X.- .X./14.X.2013, respectiv **22.X.2013**, așa cum rezultă din copia confirmării de primire, aflată la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind expediată prin curier la data de **22.X.2013**, conform plicului aflat în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207, alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa .X. la poziția .X. din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1823/2012 pentru modificarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității .X., este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C .X. SA.**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea arată că prin Decizia de impunere nr..X./03.X.2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./03.X.2009 de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., au fost stabilite în sarcina societății obligații fiscale suplimentare în sumă totală de .X. lei, din care: accize în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei, obligații care au fost achitate cu ordinul de plată nr. .X./28.08.2009.

În baza Deciziei nr. .X./04.X.2010 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost desființată parțial Decizia de impunere nr..X./03.X.2009 și a fost respinsă ca neîntemeiată contestația societății pentru suma de .X. lei, din care accize în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

Contestatoarea susține că în perioada cuprinsă între 28.08.2009, momentul achitării sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr..X./03.X.2009, și 22.10.2010, "momentul reglării situațiilor de plată prin admiterea parțială a contestației", societatea a achitat în plus către bugetul de stat suma de .X.lei.

În baza Deciziei de impunere nr. .X./ .X./14.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., prin care s-a procedat la reanalizarea situației reținută în Decizia de impunere nr..X./03.X.2009, s-a stabilit în sarcina societății obligația de plată a sumei totale de .X. lei, din care: accize în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei.

În data de 24.02.2011, prin ordinul de plată nr. .X., societatea a achitat suma de .X. lei stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./ .X./14.X.2011, neînregistrându-se cu datoriile față de bugetul de stat.

Față de cele arătate, contestatoarea motivează că în perioada 28.08.2009 - 22.10.2010 societatea avea achitată întreaga sumă stabilită prin Decizia de impunere nr..X./03.X.2009, deci nu se impunea calcularea unor accesorii pentru debitul respectiv.

Contestatoarea invederează că la data de 22.10.2010 a fost făcută o reglare a sumelor de plată, pentru ca la data de 24.02.2011 societatea să efectueze plata sumei stabilite prin Decizia nr. .X./ .X./14.X.2011.

Contestatoarea consideră că sumele de .X. lei reprezentând penalități de întârziere și .X. lei reprezentând dobânzi aferente accizelor pentru alcool etilic sunt eronat calculate și nu sunt datorate de societate și pe cale de consecință solicită anularea Deciziilor privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 și nr. .X./14.X.2013.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013, organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au stabilit în sarcina contestatoarei penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente accizelor la alcool etilic.

Baza de calcul a accesoriilor o constituie obligația fiscală principală stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013, organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au stabilit în sarcina contestatoarei pentru perioada 25.01.2011 – 17.02.2011 dobânzi în sumă de .X. lei aferente accizelor pentru alcool etilic.

Baza de calcul a accesoriilor o reprezintă obligația de plată în cuantum de .X. lei cu titlu de accize declarată de societate prin declarația aferentă lunii decembrie 2010 și scadentă la data de 25.X.2011.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care aceasta depinde de existența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au stabilit în sarcina contestatoarei penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente debitului reprezentând accize pentru alcoolul etilic.

Baza de calcul a accesoriilor aferente accizelor pentru alcool etilic o reprezintă obligația fiscală suplimentară în sumă de .X. lei stabilită prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011, contestată de societate.

Prin Decizia nr. .X./04.X.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./14.X.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./13.X.2011, încheiate de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de .X. lei.

Decizia nr. .X./04.X.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost atacată la instanță de către **S.C. .X. S.A.**, cauza făcând obiectul dosarului nr. .X./ .X./2012 aflat pe rolul Curții de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal.

În drept, art.214 alin.(1), lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

"Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:(...)

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți".

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Din documentele aflate la dosar se reține că penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013, contestată, au ca bază de calcul debitul în sumă de .X. lei stabilit ca obligație suplimentară de plată prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011.

Prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., s-au stabilit în sarcina societății obligații de plată în sumă de .X. lei, din care: accize pentru alcool etilic în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei, calculate până la data de 31.X.2009.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./ .X./13.X.2011 emisă de Direcția Generală .X., s-au stabilit în sarcina contestatoarei pentru perioada 31.03.2009 -24.03.2011 dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente debitului în sumă de .X. lei cu titlu de accize pentru alcool etilic, stabilit ca obligație fiscală suplimentară de plată prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013, organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au corectat sumele inițiale de plată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./ .X./13.X.2011 emisă de Direcția Generală .X., cu titlu de accesorii aferente debitului în sumă de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic stabilit prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., rezultând o obligație fiscală de plată constând în penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

S.C. .X. S.A. a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. .X./14.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de .X. lei, din care: suma de .X. lei reprezintă accize pentru alcool etilic și suma de .X. lei reprezintă majorări de întârziere aferente accizelor, soluționată prin Decizia nr. .X./04.X.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor prin care a fost respinsă contestația ca neîntemeiată pentru întreaga sumă contestată.

Decizia nr. .X./04.X.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost atacată la instanța de judecată de către **S.C. .X. S.A.**, cauza

aflându-se pe rolul Curții de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal și face obiectul dosarului nr. .X./ .X./2012, cu termen de judecată 16.X.2013.

Având în vedere cele reținute mai sus, întrucât baza de calcul a penalităților de întârziere în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 au fost calculate asupra debitului în sumă de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic stabilit prin Decizia de impunere nr. .X./19.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., ce face obiectul dosarului nr. .X./ .X./2012, aflat pe rolul Curții de Apel .X., urmează a se dispune suspendarea soluționării contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 până la soluționarea irevocabilă a cauzei de către instanța de judecată.

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii, iar în speță reiese cu limpezime faptul că soluția care s-ar da în ceea ce privește debitul principal este de natură a influența în mod decisiv soluționarea contestației privind accesoriile aferente principalului, anterior evocat.

Prin urmare, rezultă că soluționarea cauzei cu privire la suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 depinde în tot de soluționarea acțiunii formulată de **S.C. .X. S.A.** în contencios administrativ împotriva Deciziei nr. .X./04.X.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .X./19.X.2011 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.

În consecință, se reține că până la pronunțarea unei soluții irevocabile de către instanța, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei pe fond, motiv pentru care se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea cauzei în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

2.Referitor la dobânzile în sumă de .X. lei aferente accizelor pentru alcool etilic, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile stabilite de organele fiscale prin Decizia de impunere nr. .X./14.X.2013 în condițiile în care acestea au fost calculate pentru un debit stins ulterior scadenței fiscale.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013, organele fiscale din cadrul Direcției generale .X. au stabilit în sarcina contestatoarei pentru perioada 25.01.2011 – 17.02.2011 dobânzi în sumă de .X. lei aferente accizelor pentru alcoolul etilic care au fost individualizate ca obligații de plată prin declarația aferentă lunii decembrie 2010, cu scadență 25.01.2011.

Prin contestația formulată societatea consideră că suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente accizelor pentru alcoolul etilic a fost calculată eronat de organele fiscale întrucât și-a achitat obligațiile fiscale, motiv pentru care susține că nu le datorează.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat Direcției generale .X. clarificări privind baza de calcul a accesoriilor în sumă de .X. lei, iar prin adresa nr. .X./26.X.2013 organul fiscal a precizat că acestea s-au calculat pentru obligația de plată în sumă de .X. lei aferentă declarației lunii decembrie 2010, cu scadență 25.01.2011, achitată cu ordinul de plată .X./17.X.2011.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.119 alin. (1) și art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

În cauză sunt incidente și prevederile art.115 alin.(1), lit.b) și alin.(2) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, următoarea ordine:[...]

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹); [...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii [...].”

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat al statului la termenul de scadență. Totodată, se reține că în situația în care un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale și suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, obligațiile fiscale principale sau accesorii se sting în ordinea vechimii.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că prin declarația aferentă lunii decembrie 2010 societatea a înscris ca obligație de plată suma de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic, cu scadența 25.01.2011.

La data achitării obligației de plată în sumă de .X. lei, respectiv 24.01.2011, societatea înregistra în evidența fiscală creanțe fiscale neachitate, astfel încât suma plătită nu a fost suficientă pentru a stinge toate datoriile.

Astfel, o parte din suma declarată de societate aferentă lunii decembrie 2010, respectiv suma de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic a fost stinsă de către organele fiscale cu plata efectuată de contestatoare cu ordinul de plată nr. .X. din 17.X.2011, aflat în copie la dosarul cauzei și invocat de societate în contestația formulată.

Organele fiscale au calculat pentru debitul în sumă de .X. lei, reprezentând accize pentru alcool etilic, individualizat ca obligație de plată prin declarația aferentă lunii decembrie 2010, dobânzi în sumă de .X. lei pentru perioada 25.01.2011 - 17.02.2011 prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013.

Referitor la susținerea societății că suma de .X. lei reprezentând accesoriile aferente accizelor pentru alcool etilic nu este datorată de societate, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât în situația în care organele fiscale ar fi efectuat stingerea obligației fiscale de plată în sumă de .X. lei aferentă lunii decembrie 2010 societatea ar fi rămas cu alte obligații bugetare nestinse care la rândul lor ar fi generat calculul de accesorii în condițiile art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, având în vedere că obligația fiscală de plată în sumă de .X. lei, scadentă la 25.01.2011, s-a stins în totalitate cu plata efectuată de societate în data de 17.02.2011 în cuantum de .X. lei, pentru perioada 25.01.2011 - 17.02.2011 societatea datorează accesorii, motiv pentru care în mod legal organele fiscale au stabilit în sarcina contestatoarei suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente accizelor pentru alcool etilic.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor sub aspectul cotelor de accesorii aplicate, numărul de zile de întârziere, însumarea produselor dintre baza de calcul a accesoriilor, cota de accesorii și numărul de zile, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente accizelor pentru alcoolul etilic.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.214 alin.(1) lit.b), alin.(3), și art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscal, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 emisă de Direcția Generală .X. pentru suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .X./14.X.2013 emisă de Direcția Generală .X. pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente accizelor pentru alcool etilic.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X